



זונות ולקוחות באחד הבארים בעיר התחתית בחיפה שם התנהל קרב הסרסורים



ליברטי שומריהסוף של מועדון ניהלילה החיפאים, ש הפך לאחת מדמויות המפתח במאבק על השליטה בחיינהלילה של חיפה.

מפתח ברצח איפרגן, רועיהזונות חיפאי שהעביר את תחום פעילותו מהצפון לאילת. לפי הממצאים שאספו החוקרים הרי כי דירתו החיפאית תוכנן הרצח, והיה זה הוא שאסף את איפרגן במכונית המוסטנג האדומה שלו ליד בנין צים בעיר התחתית בחיפה לנסיעה ממנה לא חזר עוד איפרגן. לטענת אחד הנאשמים ברצח, משה דנינו (ראה מסגרת) היה זה שבאסי שחתך בסכין את גרוגרתו של איפרגן, לפני ש חבריו השלימו את המלאכה בסקילה וכי שריפה עד שלא ניתן היה לזהות את הגופה כשומצאה כשבועיים אחרי הרצח בוואדי מרוחק בכרמל.

לפי אחד הסיפורים היה זה גם שבאסי שהופיע מיד אחרי הרצח ליד בנין צים בחיפה, הגיש פרח לפרוצה אסתר זגורי (המשך בעמוד 22)

כסך הכל פרוצה אחת או שתיים, המורימוה אליו את הכנסותיהן. כדי להיות עשיר לא צריך יותר מזה. כך, למשל, כאשר נעצר הסרסור אורי מורחי, הנאשם יחד עם אחרים ברצח איפרגן, נבדק גם חשבון הבנק שלו. הסתבר שלבחור, הנראה כנער שעשועים מחוסר עבודה, היו בחשבון ה בנק 300 אלף לירות במזומן, וזה כנראה עוד לא הכל. כי "הפועלת" של אורי מורחי, פרוצה בשם דרורה מורחי, הכריזה לדברי השמועה בעולם התחתון החיפאי, על פרס בסך חצי מיליון למי שיחסל את האיש שהביא לתפיסתו ומעצרו של הסרסור שלה. אלה שמכירים את מצב העניינים בתחום זה בחיפה, מפקפקים אם ימצא איש שיהיה מוכן לעשות זאת, אבל אינם מטילים צל של ספק ביכולתה של פרוצה חיפאית קטנה לגייס סכום כזה. האיש שעל ראשו הוכרו הפרס - הגדול ביותר בתולדות המדינה - הוא צעיר



זגורי סרסור הזונות החיפאי שניסה להתנקש בחייו של איפרגן חזר דש לפני הירצחו, על רקע של סיכסוך כספי ובעלות על היצאנית אסתר זגורי.

ערבי מטירה, מחמוד אבו-עבאס, המכונה "עבאסי", עבאסי, טיפוס אלים וגברתן, הוא מוסלמי שהעסיק בשירותו פרוצה מוסלמית - פתחיה. יש אומרים כי עשה זאת כדי לא להרגיז את חבריו למיקצוע היהודים, שעם כל ידידותם אליו לא היו מקבלים בעין יפה כל כך את העובדה שערבי היה מעסיק פרוצה יהודיה בי שירותו. לעבאסי, לדברי כתבי האישום שהוגשו השבוע נגד החשודים ברצח, היה תפקיד

רגו, מתודה בתא הכלא:

יך שחמו אותי!

הייתי ממושטש. כשהתאוששתי הלכתי לי חברים שלי ואמרתי להם: למה עשיתם לי את זה? למה לא אמרתם לי למה אתם לוקחים אותי?

"אני זוכר שמישהו מהם אמר לי: לקחנו אותך כי אתה גבר." כנראה שזה הגורל שלי. רצייתי לפתוח דף חדש בחיים שלי ולהתרחק מעולם הפשע ונתקעתי בתוך מעשה רצח שלא היה לי כל עניין בו. דנינו נולד בחיפה בשנת 1949, אך היגר לצרפת עם הוריו כשהיה עוד ילד. בגיל 16 חזר עם אחיו לארץ ולמד אליו הוטאות. באותה תקופה התגורר עם סבתו בחיפה בשכונה שהיתה חממה לגורר עברי יון. שם הכיר מספר צעירים שעסקו ב- התפרצויות והצטרף אליהם. כשנתפס הור שב בכלא תל-מונד. אחרי ששוחזר המי שיך להשתתף בהתפרצויות שונות. כשי נתפס שוב נשפט לארבע שנות מאסר. בתקופת שבתו בכלא התחתן עם צעירה חיפאית בשם דינה. כתוצאה מכך קיבל מדי פעם חופשות מהכלא. כדי להתראות עם אשתו. באותן תקופות נפגש עם אחיו הצעיר יוסי, הצעיר ממנו בשנתיים, שי התגורר עם אמם. בין שני האחים שררה ידידות עמוקה והם היו חברים לכל דבר. יוסי מרצה גם הוא על תקופת מאסר בכלא, אחרי שהורשע על הריגה.



נרצח איפרגן

מדבר ושאפשר לסמוך עלי ואם היו צרות אני אעזור להם. "בחקירה שלי במשטרה הודיתי שהייתי עם בשעת הרצח, אבל לי באופן אישי לא היה שום עניין עם איפרגן ולא היה לי שום דבר נגדו. "אחרי המקרה הזה לא ידעתי מה לעי זות. למחרת ממש רצייתי להתאבד. כשי מתי בבוקר עם ראש כבד חשבתי שרק איתי את השחיטה הזאת בחלום שלי לילה וזה בא לי מהשיכרות. באמת